

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1975 r.

w sprawie bankowych rachunków dewizowych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Bankowi Polska Kasa Opieki SA na otwieranie i prowadzenie rachunków dewizowych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

2. Otwarcie rachunku następuje przy wpłacie kwoty stanowiącej równowartość co najmniej 25 rubli.

3. Posiadacze rachunków dewizowych mogą zlecić bankowi prowadzenie ich w walucie jednego z następujących państw: Ludowej Republiki Bułgarii, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

4. Do wpłat na rachunki dewizowe i wypłat z tych rachunków mają zastosowanie relacje walutowe ustalone dla tych celów przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a do wypłat w złotych — kursy podstawowe z dopłatą ustalone w tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. Na rachunki dewizowe mogą być przyjmowane:

- 1) kwoty w walutach następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jak również kwoty z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i akredytyw opiewających na waluty tych państw; wpłaty na rachunki dewizowe mogą być przyjmowane pod warunkiem udokumentowania, że pochodzą one z tytułu honorariów i wynagrodzeń za pracę i usługi, odszkodowań, spadków, alimentów lub oszczędności z diet,
- 2) kwoty z rachunków dewizowych krajowców dewizowych będących członkami najbliższej rodziny posiadacza rachunku.

§ 3. Odsetki od kwot na rachunkach dewizowych wynoszą 3% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Zezwala się posiadaczowi rachunku dewizowego na podejmowanie kwot z rachunku, dysponowanie sal-

dem w kraju na rzecz członków jego najbliższej rodziny — krajowców dewizowych oraz na dokonywanie z rachunku wypłat do państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na dowolne cele, jak również na zawieranie umów stanowiących tytuł tych wypłat.

2. Kwoty wypłacone z rachunku dewizowego posiadaczowi rachunku albo członkom jego najbliższej rodziny — krajowcom dewizowym w pieniądzu lub w czekach opiewających na waluty państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na koszty podróży i pobytu w tych państwach mogą być wywiezione za granicę na podstawie zaświadczenia banku dokonującego wypłaty.

§ 5. W razie przejścia kwoty salda na rachunku dewizowym w drodze spadku lub zapisu na krajowca dewizowego może on dysponować tą kwotą na warunkach przewidzianych w § 4 po udokumentowaniu nabycia spadku (zapisu) oraz po przedstawieniu zaświadczenia właściwego terenowego organu administracji państwowej o opłaceniu podatku od nabycia praw majątkowych lub zaświadczenia, że podatek taki się nie należy.

§ 6. W razie wyjazdu posiadacza rachunku dewizowego na pobyt stały lub zmiany czasowego pobytu za granicą na stały, jak również w razie przejścia w drodze spadku lub zapisu kwoty figurującej na rachunku na osobę stale przebywającą za granicą (cudzoziemca dewizowego) dy-

sponowanie saldem rachunku wymaga osobnego zezwolenia dewizowego

§ 7. Do członków najbliższej rodziny w rozumieniu zarządzenia zalicza się: małżonka, zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synowe, pasierbów i osoby przysposobione.

§ 8. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1972 r. w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 41, poz. 225 i z 1974 r. Nr 32, poz. 192).

2. Bankowe rachunki dewizowe w złotych prowadzone na podstawie przepisów zarządzenia wymienionego w ust. 1 przekształca się na rachunki dewizowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia, z tym że środki zgromadzone na dotychczasowych rachunkach według stanu na dzień 15 czerwca 1975 r. przelicza się na ruble w stosunku 15,30 złotego za 1 rubel. Po dokonaniu tego przeliczenia posiadacze rachunków dewizowych mogą zlecić bankowi przeliczenie środków zgromadzonych na rachunkach na jedną z walut wymienionych w § 1 ust. 3 przy zastosowaniu relacji walutowej ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego i prowadzenie rachunków w tej walucie.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel